

॥ १०० ॥ १५२ ॥ कृपासंगृहीतेन स्नेहवशेन ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ संहृत्यमुष्टिकृत्य ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ दिव्येन अ
 थभीमोभ्युवाचैनां साभिमानमिदं वचः ॥ नो द्विजेयमहं तस्मान्निहिन्येह मागतं ॥ १०० ॥ तयोः श्रुत्वा तु संजल्पमागच्छद्राक्षसाधमः ॥ भीमरूपो महाना
 दान्विस्तजन्भीमदर्शनः ॥ १ ॥ राक्षस उवाच केन सार्धं कथयसि आनयैनं ममांतिकं ॥ हिडिंबे भक्षयिष्यामो न चिरं कर्तुमर्हसि ॥ २ ॥ साकृपासंगृहीतेन
 हृदये न मनस्विनी ॥ नैनमैच्छत्तदा ख्यातुमनुक्रोशादनिदिता ॥ ३ ॥ सनादान् विनदन् घोरान् राक्षसः पुरुषादकः ॥ अभ्यद्रवत वेगेन भीमसेनं तदा किल ॥ ४ ॥
 तमभिद्रुत्य संक्रुद्धो वेगेन महता बली ॥ अगृह्णात्याणि नापाणि भीमसेनस्य राक्षसः ॥ ५ ॥ इंद्राशनि समस्य शैवज्जसंहननं ददं ॥ संहृत्य भीमसेनाय व्याक्षिपत्सह
 र्घोरं वज्रवासवयोरिव ॥ ८ ॥ विक्रीड्य सुचिरं भीमो राक्षसेन सहानघ ॥ निजघानमहावीर्यस्तं तदानीं बलं बली ॥ ९ ॥ हत्वा हिडिंबं भीमोऽथ प्रस्थितो भ्रातृभिः
 सह ॥ हिडिंबामग्रतः कृत्वा यस्यां जातो घटोत्कचः ॥ १० ॥ ततः संप्राद्रवन् सर्वसहमात्रापरंतपाः ॥ एकचक्राम भीमुखाः संवृता ब्राह्मणव्रजैः ॥ ११ ॥ प्रस्थाने व्या
 सा एषां च मंत्री प्रियहितैरतः ॥ ततो गच्छन्नेकचक्रां पांडवाः संशितव्रताः ॥ १२ ॥ तत्राप्यासादयामासुर्वकं नाम महाबलं ॥ पुरुषादं प्रतिभयं हिडिंबेनैव संमितं ॥
 ॥ १३ ॥ तंचापि विनिहत्यो ग्रंभीमः प्रहरतां वरः ॥ सहितो भ्रातृभिः सर्वैर्द्रुपदस्य पुरं ययौ ॥ १४ ॥ लब्ध्वा हमापितत्रैव वसतासव्यसाचिना ॥ यथात्वया जिता कृष्णा
 रुक्मिणी भीष्मकात्मजा ॥ १५ ॥ एवं सुयुद्धे पार्थेन जिता हं मधुसूदन ॥ स्वयं वरेमहत्कर्म कृत्वा न सुकरं परैः ॥ १६ ॥ एवं क्लेशैः सुबहुभिः क्लिश्यमाना सुदुःखिता ॥
 निसंहंती दुर्बलीयसां ॥ दीर्घकालं प्रदीप्तास्मि पापानां पापकर्मणां ॥ १९ ॥ कुले महति जातास्मि दिव्येन विधिना किल ॥ पांडवानां प्रिया भार्यास्तु पाण्डोर्महा
 त्मनः ॥ १२० ॥ कंचग्रहमनुप्राप्ता सास्मि कृष्णवरासती ॥ पंचानां पांडुपुत्राणां प्रेक्षतां मधुसूदन ॥ २१ ॥ इत्युक्त्वा प्राकुरुद कृष्णामुखं प्रच्छाद्य पाणिना ॥ पद्मको
 शप्रकाशेन मृदुना मृदुभाषिणी ॥ २२ ॥ स्तनावपतितौ पीनौ सुजातौ शुभलक्षणौ ॥ अभ्यवर्षत पांचाली दुःखजैरश्रुबिंदुभिः ॥ २३ ॥
 मानुषेण अग्निकुण्डोद्भवत्वात् ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ सुजातौ संलग्नौ ॥ २३ ॥